

HVORDAN KAN EN VANDMAND LEVE UDEN HJERNE?

Co-produktion mellem Lin Melkane og Blaagaard Teater

Skizofreni er en psykisk tilstand, der påvirker virkelighedsopfattelsen i forhold til at kunne skelne mellem fantasi og virkelighed. Det er en alvorlig psykisk sygdom, der rammer ca. 1000 danskere årligt. I den nyskrevet polyfone monolog, **HVORDAN KAN EN VANDMAND LEVE UDEN HJERNE**, afsøger den dansk-libanesiske dramatiker, Lin Melkane, skizofreniens væsen gennem karakteren Daisys hallucinationer og vrangforestillinger og belyser derved et liv med psykisk sygdom – hjernens magt over kroppen, medicinens magt over hjernen og systemets magt over mennesket.

”Vidste du, at en vandmand ikke har nogen hjerne? Hvordan kan en vandmand leve uden hjerne? Det minder mig om, at en skrue er faldet ud af toiletdøren. Nu hænger håndtaget ikke fast, præcis som forbindelserne mellem mine to hjernehalvdele. De arbejder bare ikke sammen længere, og det er svært at forstå. Netop, fordi de ikke arbejder sammen”. (tekstuddrag – Lin Melkane)

Lin Melkane blev i en ung alder diagnosticeret med skizofreni, og vi ønsker, med **HVORDAN KAN EN VANDMAND LEVE UDEN HJERNE**, at aftabuisere en af landets mest stigmatiserede psykiske sygdomme ved at kaste lys over sygdommens beskaffenhed. Et uddrag af monologen blev udviklet og opført i juni 2023, med stor succes, i forbindelse med Blaagaard Teaters årlige reading festival, Pink Pavilion. Nu søger Blaagaard Teater i samarbejde med Lin Melkane om støtte fra Københavns Scenekunstudvalg.

INTROVERT SCENEKUNST

Som dramatiker arbejder Lin Melkane med begrebet ”introvert scenekunst”, der tager afsæt i hendes egne arbejds erfaringer som introvert scenekunstner indenfor en per definition ekstrovert kunstart. Med introvert scenekunst ønsker Lin at gentænke scenekunstens processuelle rammer fra læseprøve til forestilling samt den fysiske rammesætning for teater rummet og dermed publikumsoplevelsen. Om introvert scenekunst skriver Melkane:

”Tryghed er nøglen, fordi der med introverthed følger en vis, og ofte stor, sensitivitet. Sensitiviteten kan gå tabt, hvis teater udelukkende skal være en ekstrovert kunstart i arbejdsprocessen, i resultatet og som publikumsoplevelse”.

I opsætningen af **HVORDAN KAN EN VANDMAND LEVE UDEN HJERNE** vil vi følge Lins direktiver for introvert scenekunst ved at tilknytte hende som konsulent på produktionen af forestilling. Vi har en igangværende dialog om, hvordan vi hele vejen rundt kan inddrage Lins tilgang både i planlægningen af prøveforløbet og i publikums møde med forestillingen. Vi tror på, at vi med en øget bevidsthed om introverthed i vores praksis kan skabe dynamisk og kraftfuldt teater, der tilgodeser de introverte scenekunstnere og publikummer uden at kompromittere den kunstneriske kvalitet og oplevelse. Dette har vi derfor haft særligt for øje ift. sammensætningen af det kunstneriske hold, som alle har erfaring hermed enten i deres praksis eller i deres privatliv.

FORTÆLLINGENS HELENDE KRAFT OG EN SPIRENDE ØMHEDSAKTIVISME

Empatibegrebet blev opfundet af den tyske filosof, Theodor Lipps, der definerer empati som en følelse, der opleves som om den ikke tilhører en selv, men en person eller et objekt uden for en selv; fx den følelse man får, når man ser på et kunstværk. Empati er altså evnen til at indleve sig i et andet menneskes perspektiv.

Teaterkunstens kraft er healende, den etablerer et refleksionsrum og skaber empati via indsigt. Vi tror på, at der netop nu er momentum for at sætte en forestilling om skizofreni på scenen med stor gennemslagskraft – bl.a. fordi opprioriteringen af psykiatrien er på den politiske dagsorden og en spirende *ømhedsaktivisme* spreder sig i kunstverdenen, der netop omhandler en større rummelighed og omsorg i præstationsfundet.

EN FORESTILLING TIL DE MANGE

Vi vil udvikle undervisningsmateriale og udføre opsøgende arbejde for at tilbyde forestillingen til undervisere på videregående uddannelser i København og omegn. Derudover vil vi række ud til aktører, der arbejder med psykisk sygdom, for at sikre, at forestillingen når den målgruppe, den handler om og er tilpasset til. Dette inkluderer tiltag som hensynspladser, fravær af publikumsinddragelse og undgåelse af sanssemæssige provokationer som stroboskoplys.

"Som introvert føler jeg mig ofte ekskluderet både i teaterbranchen og som teaterpublikum. Der er sjældent plads til den ro og tid både bagved og foran scenen, som min hjerne simpelthen befaler at få. Det vil sige, at jeg faktisk undgår at gå i teatret og ofte må sygemelde mig efter en produktion. Det bliver for overvældende med de ekstroverte forestillinger, situationen bagefter bliver for overvældende, og det efterfølgende ræs på Instagram og Facebook bliver for overvældende. Fordi jeg eller du eller din ven bliver overvældet af de her situationer, betyder det ikke, at vi ikke kan bidrage. Tværtimod står vi klar med sårbarhed, følsomhed, ydmyghed og ro, til at skabe kunst til alle introverte og nysgerrige personer derude." - Lin Melkane

HOLDET BAG FORESTILLINGEN

Dramatiker, idé og introvert konsulent LIN MELKANE // Instruktør CAMILLA KOLD // Scenografi & lysdesigner SIGNE DIGE // Lyddesign CHRISTIAN HØRBY // Skuespiller LAURA SPOTTAG FOG // Dramaturg CHRISTINA WENDELBOE

Vi håber Scenekunststudvalget vil være med til at realisere forestillingens mange potentialer og dermed brede en vigtig stemme ud til et stort publikum.